

عنوان مقاله:

لالایی ها: دغدغه های زنانه، بازنمایی اجتماعی لالایی های استان بوشهر

محل انتشار:

فصلنامه زن در فرهنگ و هنر، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

منیژه پورنعمت رودسری - استادیار ادبیات فارسی و عضو هیئت علمی در دانشگاه خلیج فارس بوشهر

مهتا بذرافکن - دانشجوی دکتری جامعه شناسی تغییرات اجتماعی دانشگاه شیراز، مدرس دانشگاه پیام نور بوشهر

علی روحانی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی تغییرات اجتماعی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

ادبیات فارسی افزون بر زیبایی، فصاحت، و بلاغت، منبع مهم اطلاعاتی ای برای درک سیر تحول فرهنگی و ساختارهای اجتماعی است. ادبیات شفاهی شاخه ای از ادبیات است که کارکردهای مهمی در حوزه اجتماعی و فرهنگی دارد. لالایی ها نیز در واقع بخش مهمی از همین ادبیات شفاهی اند. مطالعه اجتماعی لالایی ها از چند جهت اهمیت دارد؛ از یک سو وسیله ای برای شناسایی فرهنگ و شناخت متقابل فرهنگ های دیگر محسوب می شود و از سویی دیگر موجب شناخت موضوع «مادری کردن» می شود. در این میان مادری کردن علاوه بر اینکه یک مسئله روان شناسانه است، رویکردی جامعه شناسانه را نیز دربر می گیرد و در چرخه تغییرات اجتماعی قرار دارد و مملو از نموده های فرهنگی و اجتماعی است. برای بررسی نظری این موضوع نظریه کنش متقابل نمادین و همچنین نظریه نسبی چودرو در حوزه مادری کردن استفاده شد. سپس با استفاده از رویکرد کیفی، با شیوه بازنمایی اجتماعی متن لالایی های استان بوشهر بررسی شدند. نتایج بازنمایی این لالایی ها نشان دهنده این واقعیت بودند که علاوه بر حس مادرانه در لالایی ها، این اشعار منعکس کننده فرهنگ بومی و اوضاع اجتماعی و فرهنگی هم هستند. این سروده های زنان همچنین مملو از انگاره های اجتماعی بوده است که درباره زنان در جامعه و فرهنگ بومی وجود داشته و اصولا درک زنان از موقعیتشان در این لالایی ها منعکس شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات شفاهی، بازتولید فرهنگی، دیگری تعمیم یافته، فرهنگ، مادری کردن، من اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771873>

